

Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

10. 1. 2020

Já, [redacted]
[redacted] žádám o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žádám o zaslání anonymizovaných znění rozhodnutí soudu v případech, kterými se ode dne 1. 1. 2010 soud zabýval, ve kterých žalovaný podle žalobce porušil zákon podle jednoho či více následujících paragrafů tím, že publikoval své vyjádření na internetu, například formou článku, jako komentář na Facebooku nebo ve veřejné diskusi pod článkem.

§ 181 - poškození cizích práv

§ 184 - pomluva

§ 345 - křivé obvinění

§ 355 - hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob

§ 356 - podněcování nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod

§ 357 - šíření poplašné zprávy

§ 364 - podněcování k trestnému činu

§ 365 - schvalování trestného činu

§ 404 - projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačování práv a svobod člověka

Žádám o zaslání veškerých dokumentů na adresu [redacted]

Děkuji

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Text těla emailové zprávy z podání 1543/2020

Od:

Komu: podatelna@osoud.cli.justice.cz, podatelna@osoud.dec.justice.cz, podatelna@osoud.chv.justice.cz,
podatelna@osoud.jbc.justice.cz, podatelna@osoud.lbc.justice.cz, infocentrum@osoud.ltm.justice.cz,
podatelna@osoud.lou.justice.cz, podatelna@osoud.mst.justice.cz, podatelna@osoud.tep.justice.cz,
podatelna@osoud.unl.justice.cz, podatelna@osoud.hbr.justice.cz, podatelna@osoud.hrk.justice.cz,
podatelna@osoud.chr.justice.cz, podatelna@osoud.jic.justice.cz, podatelna@osoud.nac.justice.cz,
podatelna@osoud.pce.justice.cz, podatelna@osoud.rkn.justice.cz, podatelna@osoud.sem.justice.cz,
podatelna@osoud.svy.justice.cz, podatelna@osoud.tru.justice.cz, podatelna@osoud.uno.justice.cz

Kopie:

Předmět: Fwd: Žádost dle 106

Dobrý den,

žádám o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., viz příloha.

Děkuji

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 1543 / 2020 Ev. číslo: 9fb1332e-acf1-4e7b-a74f-509003451646
 Druh podání: Elektronická pošta ID zprávy:
 Věc: Fwd: Žádost dle 106

Odesílatel:

ID schránky: Typ datové schránky:
 Osoba: Adresa:

Doručeno do emailové schránky dne: 10.01.2020 15:51:27
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis není připojen (žádný podpis)
 Podepsal: Vystavil:
 Sériové číslo certifikátu: Platnost:
 Antivirový test: Proběhl v mailovém systému Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Nepřipojen Časové razítko: Nepřipojeno
 Certifikát:
 Datum a čas autom. ověření: 10.01.2020 15:52:09

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		106_1999 (4).pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 10.01.2020 15:52:09 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

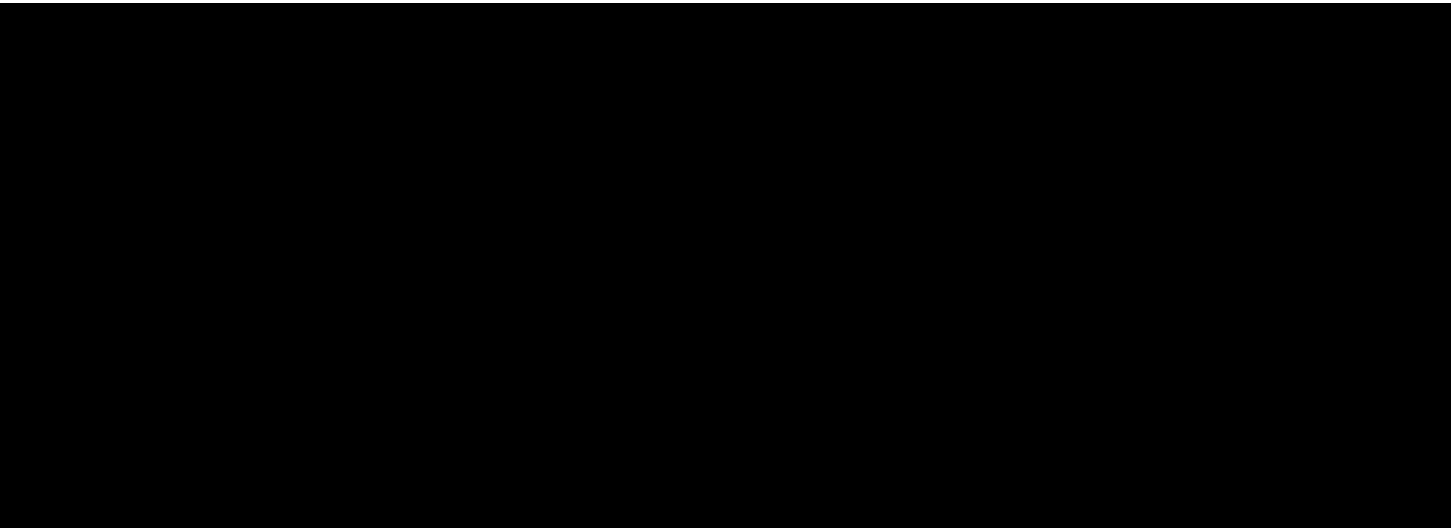
Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

From: Koppanová Zuzana Bc.
Sent: Thursday, January 23, 2020 1:03 PM
To: [REDACTED]
Subject: SI 13/2020

Vážený pane

V příloze zasílám anonymizovaná rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě dle Vaší žádosti ze dne 10.1.2020.

JUDr. Alena Procházková
místopředsedkyně okresního soudu

tedy

- jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, vytrvale jej kontaktoval prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,
- způsobil jinému vážnou újmu na právech tím, že jej uvedl v omyl,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a čin spáchal vloupáním,
- neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchal

- přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) trestního zákoníku,
- přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. e) trestního řádu za použití § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 trestního zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu ve výši třicetitisíc (30.000) Kč při výměře 300 denních sazeb po 100,- Kč.

Podle § 68 odst. 5 věty druhé trestního zákoníku může být peněžitý trest zaplacen v nejvýše dvanácti měsíčních splátkách v minimální výši 2.500,- Kč, přičemž výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání pěti (5) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3, § 74 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. d) trestního řádu se obviněnému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti (18) měsíců.

Současně se podle 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. f) trestního řádu ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu [REDAKCE] a [REDAKCE] tabletu [REDAKCE], které jsou uloženy u Okresního soudu v České Lípě.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 12. 2013 č. j. 5 T 248/2013-30, který nabyl právní moci dne 8. 12. 2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obviněnému ukládá povinnost nahradit poškozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], škodu ve výši 2.250,- Kč.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u Okresního

soudu v České Lípě odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 17. února 2015

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Horčíčková

U S N E S E N Í

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení dne 15. června 2017 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] bytem [REDAKCE] **takto:**

Podle § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obv. [REDAKCE] posuzovaná jako přečin pomluva podle § 184 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, spočívající v jednání, že dne 13.12.2014 okolo 10:00 hodiny vložil na veřejně přístupné internetové stránky [REDAKCE] (Neoficiální tedy pravdivé) zprávu ve znění " Vážené vedení města, o zálibě v alkoholovém opojení [REDAKCE] si šušká v Lípě spousta lidí a upozorňuji vás, že po dnešním vítání občánků si o ní bude šuškat lidí ještě mnohem více. Minimálně ti, kteří tam dnes byli. ", a obsahem uvedené zprávy spojil osobu poškozené [REDAKCE], s alkoholizmem a naznačil, že poškozená, zaměstnankyně [REDAKCE], alkohol pila také při výkonu svého zaměstnání dne 13.12.2014,

p o s t u p u j e Městskému úřadu v České Lípě, neboť nejde o trestný čin, avšak skutek by mohl být posouzen jako přešpek.

O D Ů V O D Ň E N Í

Podle § 136 odst. 3 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění, neboť státní zástupce se po vyhlášení rozhodnutí vzdal práva stížnosti a prohlásil, že netrvá na písemném odůvodnění.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do **t ř í** dnů ode dne jeho oznámení k Okresnímu soudu v České Lípě, o které by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Toto právo však nenáleží osobám, které se ho již výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 15. června 2017

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Iva Suralová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v České Lípě vydala dne 24.10.2013 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněný:

████████████████████

nar. ██████████, okres ██████████, trvale bytem ██████████
████████████████████, adresa pro účely doručování ██████████

je v i n e n, ž e

dne 2.4.2013 v České Lípě, okres Česká Lípa, na veřejně přístupném internetovém serveru Facebook.com, na profilu s názvem „██████████ Česká Lípa-neoficiálně informační“ jako provozovatel těchto internetových stránek zveřejnil článek s titulem „Další vyhrožování ze strany zaměstnanců MP ČL“, který obsahuje vyjádření, že dne 2.4.2013 mezi 14.00 až 15.00 hodin u budovy Městské policie Česká Lípa došlo k události, že službu konající zaměstnankyně kamerového systému městské policie společně se svým ██████████ zaměstnancem městské policie, čím byli míněni ██████████, začali na podezřelého, který kolem nich projížděl svým osobním motorovým vozidlem, hulvátsky a sprostě pokřikovat a vyhrožovat mu a toto jednání doprovázeli gesty typu hrození pěstí a tzv. „██████████“, načež článek doplnil tendenčními vyjádřeními „Ptáme se společně s Vámi?!?! Co je to za lidi, kteří pracují v řadách MP ČL??? Jak můžou tito lidé projít psychotesty??? Dělalí je vůbec??? Čeho se dočkáme příště??? Kdo v tuto chvíli dohlížel nad kamerovým systémem???", přičemž tyto informace zavadaly příčinu k následné veřejné kritice městské policie včetně ██████████ na těchto internetových stránkách, následně dne 11.4.2013 podezřelý poslal písemně na Městský úřad v České Lípě stížnost na údajné drzé a vulgární chování ██████████ týkající se shora uvedené události ze dne 2.4.2013, kdy ve stížnosti uvedl, že mu jmenovaní nadávali slovy „Ty ██████████, Ty ██████████“ a hrozili pěstmi a ukazovali tzv. „██████████“, načež bylo ██████████ ze strany starostky města České Lípy navrženo odvolání z vedoucí funkce a

propuštění z pracovního poměru, pokud by se stížnost podezřelého ukázala jako oprávněná, a nebyla mu přiznána čtvrtletní odměna ve výši 10.000,-Kč, která by mu náležela nebýt stížnosti podezřelého,

přičemž věděl, že informace uvedené na internetovém serveru ze dne 2.4.2013 a následná stížnost ze dne 11.4.2013 se nezakládají na pravdě, a toto jeho jednání značnou měrou poškodilo profesní, osobní, rodinný a sociální život [REDAKCE], kdy on i jeho rodina ztratila vážnost a dobrou pověst u řady spoluobčanů, kdy jej někteří lidé přestali zdravít na ulici, začali se mu vyhýbat, vyjadřovat se o něm hanlivě, přičemž v důsledku jednání podezřelého došlo u něj k poruchám spánku, k obavám o svou budoucnost v zaměstnání, podrážděnosti a menší komunikativnosti vůči rodině a dalším osobám, problémům s kontakty se spoluobčany a problémům s trávením volného času,

t e d y

o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů a poškodit jej v zaměstnání a spáchal tento čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **d v a n á c t i (12) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obviněný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému [REDAKCE] částku ve výši **10.000,-Kč**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do **osmi dnů** od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 24.října 2013

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
M.Zajkrová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne **15. června 2015** samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný [REDACTED]

nar. [REDACTED] okres [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
okres [REDACTED] adresa pro účely doručování: [REDACTED]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu z p r o š ť u j e obžaloby státního zástupce OSZ Česká Lípa, že

dne 2.4.2013 v České Lípě, okres Česká Lípa, na veřejně přístupném internetovém serveru Facebook.com, na profilu s názvem „[REDACTED]-neoficiálně informační“ jako provozovatel těchto internetových stránek zveřejnil článek s titulem „Další vyhrožování ze strany zaměstnanců MP ČL“, který obsahuje vyjádření, že dne 2.4.2013 mezi 14.00 až 15.00 hodin u budovy Městské policie Česká Lípa došlo k události, že službu konající zaměstnankyně [REDACTED] systému městské policie společně se svým [REDACTED], zaměstnancem městské policie, čím byli míněni [REDACTED] začali na podezřelého, který kolem nich projížděl svým osobním motorovým vozidlem, hulvátsky a sprostě pokřikovat a vyhrožovat mu a toto jednání doprovázeli gesty typu hrození pěstí a tzv. [REDACTED]; načež článek doplnil tendenčními vyjádřeními „Ptáme se společně s Vámi!?! Co je to za lidi, kteří pracují v řadách MP ČL??? Jak můžou tito lidé projít psychotesty??? Dělají je vůbec??? Čeho se dočkáme příště??? Kdo v tuto chvíli dohlížel nad kamerovým systémem???", přičemž tyto informace zavedly příčinu k následné veřejné kritice městské policie včetně [REDACTED] na těchto internetových stránkách, následně dne 11.4.2013 podezřelý poslal písemně na Městský úřad v České Lípě stížnost na údajné drzé a vulgární chování [REDACTED]

týkající se shora uvedené události ze dne 2.4.2013, kdy ve stížnosti uvedl, že mu jmenovaní nadávali slovy „Ty ■■■■■, Ty ■■■■■“ a hrozili pěstmi a ukazovali tzv. „■■■■■“; načež bylo ■■■■■ ze strany starostky města České Lípy navrženo odvolání z vedoucí funkce a propuštění z pracovního poměru, pokud by se stížnost podezřelého ukázala jako oprávněná, a nebyla mu přiznána čtvrtletní odměna ve výši 10.000,-Kč, která by mu náležela nebýt stížnosti podezřelého,

přičemž věděl, že informace uvedené na internetovém serveru ze dne 2.4.2013 a následná stížnost ze dne 11.4.2013 se nezakládají na pravdě, a toto jeho jednání značnou měrou poškodilo profesní, osobní, rodinný a sociální život ■■■■■, kdy on i jeho rodina ztratila vážnost a dobrou pověst u řady spoluobčanů, kdy jej někteří lidé přestali zdravit na ulici, začali se mu vyhýbat, vyjadřovat se o něm hanlivě, přičemž v důsledku jednání podezřelého došlo u něj k poruchám spánku, k obavám o svou budoucnost v zaměstnání, podrážděnosti a menší komunikativnosti vůči rodině a dalším osobám, problémům s kontakty se spoluobčany a problémům s trávením volného času,

č í m ž m ě l s p á c h a t

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti :

Obžalovaný vypověděl, že trvá na tom, že událost ze dne 2.4.2013 se stala. Na základě této události podal stížnost. Toho dne asi kolem 14:25 hodin odjížděl od restaurace a herny ■■■■■ a jel směrem do města do ■■■■■ ulice. Když projížděl kolem budovy Městské policie, tak už z dálky viděl, že tam někdo kouří. Schválně se chtěl podívat, kdo to je a na přechodu mezi Městskou policií a prodejnou ■■■■■ přibrzdil, zastavil a viděl, že to jsou ■■■■■. Tak se jenom tak podíval a zakroutil hlavou, že zrovna má na ně štěstí. V tu chvíli zády byla paní ■■■■■ čelem k němu byl pan ■■■■■ a v tu chvíli se odehrálo to, co popisoval, kdy pan ■■■■■ na něj zařval vulgární slovo, načež se otočila paní ■■■■■ a zvedla ruku s pěstí a následně ■■■■■ Tuto záležitost chtěl hned okamžitě zdokumentovat, projel dál k obchodnímu domu ■■■■■ vůz otočil, ale oni už tam nebyli. Pan ■■■■■ křičel „ty ■■■■■ je to už rok, ale určitě to zaznělo. On měl stažené okýnko. Před sebou žádné vozidlo neznamenal. Po tom, co se otočil u OD ■■■■■ a zjistil, že tam už nejsou, se znovu otočil a jel pro přítelkyni do práce. Je pravda, že tuhle záležitost zveřejnil na facebooku, ale nezveřejnil tam žádná jména. Poté tuhle záležitost sepsal a oficiálně jí podal jako stížnost na zaměstnance k rukám starostky na Městském úřadu. Bylo mu odpovězeno, že oba tito zaměstnanci jsou z této záležitosti vyviněni, přestože ví, jaké jsou služby, tak ■■■■■ ■■■■■ byl vyviněn tím způsobem, že dělal o hodinu méně a paní ■■■■■ vůbec v práci nebyla. Takto mu odpověděli a tak věděl, že nemůže dál uspět a pro něj ta celá záležitost skončila. Manžele ■■■■■ zná z doby, kdy jeho syn chodil s jejich

dcerou. Ze začátku k nim měl vztah kamarádský i přesto, že k tomu přistupoval spíš laxně, synovi bylo 18 let a přišlo mu komické se navštěvovat s rodiči jeho dívky, protože za měsíc může mít jinou a navštěvovali by jiné rodiče. Víceméně tam začali chodit na nátlak bývalé manželky a postupně se s nimi sblížili. To přátelství již netrvá, vyčpělo v okamžik, kdy se zavdaly příčiny k rozvodu a spojení manželky s jejich rodinou. Nějaká vnitřní osobní antipatie tam může být, ale nemá to s touto věcí nic společného. Ten den v odpoledních hodinách zcela náhodně viděl i svého syna v herně [REDAKCE] na kávě, kam on přišel s nějakou přítelkyní. Syn s ním nekomunikuje, neudrží vzájemně žádný vztah, syn se ho zřekl. Když odjížděl z herny [REDAKCE] tak tam jeho syn ještě byl, jezdí bílou [REDAKCE] [REDAKCE]. Když jel směrem od herny [REDAKCE] k přechodu mezi Městskou policií a klenotnictvím, viděl automobil syna stále zaparkovaný na parkovací ploše silnice, která směřuje k Městské policii. Co se týká soudržnosti mezi manžely [REDAKCE] tak v době, kdy se jako rodiny poznali, tak s panem [REDAKCE] několikrát navštěvoval restaurace, kde probírali své nemanželské poměry, které oba měli. Pan [REDAKCE] měl dlouhodobější nemanželský poměr s nějakou policistkou na pracovišti. Po propuštění od policie byl i delší dobu bez práce, bylo vidět na jeho psychice, že byl dost roztěkaný. Co se týká nevěry, asi o tom manželka poškozeného nevěděla a každá žena by zareagovala jinak. Na budově Městské policie jsou umístěny čtyři kamery. Pokud sám odkazoval na kameru, tak na tu, která byla umístěná zhruba metr a půl nad vchodem, tedy nad hlavami manželů [REDAKCE] která mohla zabrat naprosto detailní věc, která se tam odehrála. Další kamera je umístěná na vnitřním rohu Městské policie, která je u přechodu k hodinářství [REDAKCE] a míří směrem na celá ta vrata. To je kamera, o které vůbec nevěděl, protože to je malá kamerka, která se neslučuje s celým kamerovým systémem, nikde není používána. A z této kamery mu byl přehrán na policii tento záznam.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dne 2.4.2013 v tu dobu byl ve svém volnu, kouřil s manželkou, která mu přišla naproti, u zadního vchodu do budovy Městské policie a v odpoledních hodinách viděli kolem projíždět syna [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědek mu pokynul hlavou, usmál se na něj, manželka ho zdravila a jak projel, tak během okamžiku kolem nich projel pan [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] nezastavil, možná mohl zpomalit. Pana [REDAKCE] nijak nezdravili. Nic na něj neukazovali, je to vidět i na těch videozáznamech. Když dokouřili, tak se rozhodli jít do města. Po určité době se dozvěděl z jeho facebookových stránek z jeho profilu, že ho zahrnuli vulgárními gesty, které se hodí do doby kamenné, že mu měl nadávat „ty [REDAKCE] ty [REDAKCE] ale to není pravda. Několikrát se na tom facebooku snažil odpovídat, aby vyloučil ty polopravdy pana [REDAKCE] protože tam psal jen to, co se mu hodí. Ale všechny příspěvky byly smazány, nemohl na nic reagovat. On v tom článku neoznačoval přímo jeho, označoval tam ale jejich vozidlo. Ve své stížnosti uváděl už svědka jméno a jméno manželky. Pan [REDAKCE] to posílal i k rukám paní starostky, která byla velice rozohněná a dala pokyn, aby to pan ředitel Městské policie, pan [REDAKCE] kompletně prošetřil a v případě, že se to bude zakládat na pravdě, ať s ním ukončí pracovní poměr z důvodu ztráty spolehlivosti. Prošetřilo se to, byl tam daný podnět i Policii ČR, která si stáhla ten videozáznam. Špatně se mu pracovalo, když měl „nůž na krku“ a hrozilo mu tím, že přijde o práci. Co se týče osobního života, má [REDAKCE] dcery, [REDAKCE] let, co byl v pořádkových jednotkách u policie, ho dcery měly za hrdinu, a teď se od svých spolužáků nebo na diskotéce nebo z dalších facebookových stránek dovídaly, že mají fotra [REDAKCE] a on jim to musel vyvracet. Ta [REDAKCE] dcera to nesla obzvláště těžce. Je také pravda, že mu z důvodu té stížnosti nebyla přiznána čtvrtletní odměna ve výši 10.000,- Kč a zpětně mu vyplacena nebyla. Obviněného zná z minulosti, je to bývalý manžel paní [REDAKCE] a jeho syn chodil s jejich dcerou. Také se vzájemně navštěvovali,

s panem [REDAKCE] byl i několikrát na kafi na [REDAKCE] a „přátelství“ skončilo tím, když byl svědkem, jak se choval ke své bývalé manželce, přestal mu pak zvedat telefony. Toho dne 2.4.2013 viděli syna pana [REDAKCE] jak jede okolo, svědek ho zdravil pokynutím hlavy, usmál se na něj, měl ruce v kapsách a nechtěl je vytahovat. Byl to okamžik, co ti dva projeli za sebou, mladý [REDAKCE] viděl ve zpětném zrcátku, že za ním jede otec. Syn pana [REDAKCE] má [REDAKCE] [REDAKCE] Za 22 let u policie se snažil si vybudovat si svoje jméno, a najednou na těch facebookových stránkách mu lidi hrozili, že by zasloužil, aby mu lidi urvali ruce, že by zasloužil přes držku, protože se takhle chovají jako měšťači, že jsou [REDAKCE] že jsou [REDAKCE] že je [REDAKCE] [REDAKCE] S panem [REDAKCE] byli nejdříve kamarádi, ale pak se choval špatně k manželce a s takovým člověkem, který se takhle chová k ženě, to není jeho krev. Potom měl také incident s dcerou. Ona i poté, co se rozešla s jeho synem, tak se navštěvovali, byli dál kamarádi, a když byla u něj jednou na návštěvě ještě [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] tak pan [REDAKCE] jí tam začal vyhrožovat, že jejich místa u městské policie nejsou tak pevná, jak si myslí a že ještě uvidí, že s nimi zatočí. Oni bývalé manželce pana [REDAKCE] podali pomocnou ruku v tom, že u nich měla zázemí. Ona a jeho manželka chodily na [REDAKCE] do [REDAKCE] je tam prosklená výloha, pan [REDAKCE] jel kolem nich a zahrnoval je opravdu hrubými nadávkami. Toho 2.4. končil ve 14:00 hodin, protože současný systém v té době ještě neexistoval. V té době měl buď denní nebo odpolední a ten den měl od 06:00 hodin do 14:00 hodin. Jako [REDAKCE] pracovník má volnou pracovní dobu s tím, že musí dodržet fond pracovní doby, ale v případě, že to situace vyžaduje, tak musí být dřív v práci, tzn. že musí ty lidi kontrolovat. A pokud tam byl od 06:00 hodin, tak ve 14:00 hodin mohl jít domů. Samozřejmě to věděl ředitel nebo zástupce ředitele, prostě nadřízený. Mohl mu to oznámit v ranních hodinách. Jeho nikdo střídat potom nemusí. Ten dřívější systém se změnil proto, že zjistili, že činnost strážníků se nebere takovým směrem, jaký by chtěli, hlavní činností strážníků Městské policie by měl být veřejný pořádek. Systém služeb se změnil asi od října minulého roku. V okamžik průjezdu byl svědek od silnice dál, manželka byla mezi vozovkou a jím, takže jí měl stále na očích. Dějala tam gesto, ale teď neřekne, jestli ukazovala levou ruku nahoru s otevřenou dlaní nebo jestli ukazovala levou ruku nahoru s prsty tvořícími písmeno V nebo jenom jestli měla levou ruku nahoru se zvednutým palcem a rukou zatnutou v pěst. Měla v ruce cigaretu, ještě dokuřovala a zdravila mladšího [REDAKCE] [REDAKCE] Odměna není nároková, v případě, že dobře pracuje, tak ji dostane. Je pravda, že se vzájemně svěřovali s mimomanželskými poměry, jeho žena to v té době nevěděla. Svědek chtěl odejít od rodiny, byl mimo domov, ale pak došlo k urovnání a vyčištění vztahu mezi ním a manželkou a od konce dubna jsou spokojeni. Jeho manželské problémy skončily koncem dubna, trvaly tak rok, dva roky, má mimomanželské dítě. Manželka o tom také ví, dozvěděla se o tom v lednu 2013. Na Facebooku v článku je několikrát zmiňováno jméno strážník [REDAKCE] [REDAKCE] Bylo to tam uveřejněno. Od zaměstnavatele dostal vytýkáací dopis, kde bylo řečeno, že v případě, že se to prokáže, tak okamžitě ztrácí zaměstnání. Byl na pohovoru u svého ředitele a potom Policie ČR prověřovala záznamy kamerového systému. Svědek zná spoustu lidí třeba jen podle vidění a tito ho poté přestali zdravit. Nebavil se s nimi, neví, proč ho přestali zdravit, jsou to už dva roky. Strážníci Městské policie mají pocit, že právě kvůli němu se na ně snáší kritika na jejich práci a nechtějí pracovat pod takovým tlakem. Je to špatné, když pan [REDAKCE] na jeho facebookových stránkách uvádí, který strážník je v insolvenční, který má majetkové problémy.

Svědčyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že dne 2.4.2013 přijela do práce, přivezla manželovi oběd, přivezl ji syn pana [REDAKCE] který u ní byl hodinu předtím na kafi. Manžel oběd snědl, čekali

na [REDACTED] dceru, která za nimi přišla do práce, která pak měla nějaké svoje aktivity. Šli ven, zakouřili si, že pojedou domů a počkají na ní a ještě mluvili s kolegou, který jim spravuje kamerový systém a při tom kouření, tak projížděl okolo syn pana [REDACTED]. Stála tak, že viděla na silnici a říká manželovi „hele, [REDACTED] jede“, tak na něj mávla, manžel ho pozdravil a hned za ním zpoza keře vyjela [REDACTED] pana [REDACTED] který na ně koukal, ale byl to plynulý průjezd. Jeli za sebou dva, tři metry. V té době „incidentu“ tam stáli sami s manželem. Toho [REDACTED] zdravila tak, že měla cigaretu v pravé ruce, v levé držela žvýkačku a řekla mu „ahoj“ se zvednutou levou rukou se dvěma vztyčenými prsty, ukazováčkem a prostředníčkem). Žvýkačka jí lepí, tak si to vždy přehazuje. Neví, v jaké poloze měla prsty, ale určitě na jednom prstu žvýkačku neměla, aby to neupadlo. Obvykle zdraví pokynutím ruky, zvednutou levou ruku s polootevřenou dlaní. Manžel nic neříkal, stál opřený o sloupek, naklonil se, kývnul na pozdrav a usmál se. Obžalovaný jel po [REDACTED] asi za minutku, dvě. Na něj nijak nereagovali, koukali na něj, že jeli za sebou. [REDACTED] ji vyhodil u [REDACTED] prošla kolem policie, odemkla si a čekala nahoře, až si manžel sní oběd. Měli pak nějaké zařízení. Ten den měla volno. Neví, co měl pak [REDACTED] v plánu, když ji vyložil, jel směrem k bývalé [REDACTED] tam se musel někde otočit. Nikoho v autě neměl, byl sám. Později na facebookových stránkách, u kterých nevěděli, kdo je spravuje, zjistili, že tam je, že měli vulgárně křičet „ty [REDACTED] apod. a verbálně vyhrožovat. Až později zjistili, že jsou to stránky pana [REDACTED] který útočil na jejich osoby. Že jsou to stránky pana [REDACTED] zjistili podle stylu písma a jak jsou tam prezentované obrázky, což takhle vždy dělal, když měl spory s někým jiným. Po čase on sám doznal, že je správce těch stránek. Na tom facebooku ohledně této záležitosti psal, že na něj verbálně a slovně útočili, že tam křičeli a vyřvávali a co jsou to za lidi a jaké lidi policie zaměstnává. Musela pak vysvětlovat, jestli to tak bylo, jestli měla být v práci nebo ne. Manžel to měl ale daleko rozsáhlejší, že má jít příkladem a že by bylo lepší, kdyby skončil. V té funkci ale setrval, ale oni jsou jiná složka. Nehádali se kvůli tomu, ale je to nepříjemné ho vidět, že nad tím pořád přemýšlí, budoval si svou pověst hrozně dlouho a zatím nikdy nenarazili na takovou zášť jako teď ze strany lidí. Manžel je po té záležitosti zamyšlený, trápí ho to, moc si to bere, neumí se nad tím povznést, protože s těmi lidmi jedná denně na ulici a je to nepříjemné, protože lidi tu pravdu neznají celou. Na tom facebooku se to snažil vysvětlit, ale automaticky byl ihned blokován ze strany administrátora, zkoušel to i přes jiný profil uvést to na pravou míru, ale pak už to vzdali, byli zablokováni i jejich přátelé. Sami neví, proč obžalovaný útočí zrovna na ně. Začalo to rozepřemi, který měli oni doma asi dva roky předtím, než se dcera seznámila s jejich synem. Od manželky pana [REDACTED] se dozvěděli, že chtěli žít odděleně. Ještě v době jejich manželství byla svědkem několika incidentů, kdy byl obžalovaný sprostý a vulgárně nadával. Po několika dalších situacích to začalo tak strašně gradovat, že už začala mít strach o děti, o zvířata, o barák, protože vždy, když pan [REDACTED] jel okolo autem, tak na ni ukazuje gesta, jakože je [REDACTED] s jeho manželkou, že ji podřízne, že ji odstřelí, když je někde na jídle, tak jí ukazuje, že se cpu, že je tlustá, dává na svůj facebook její fotky v porovnání třeba s paní [REDACTED] s [REDACTED] se [REDACTED] atd. a baví se tím. Vyhrožuje její dceři, chodila s jeho synem, ale rozešli se. Dceři řekl, že ona je stejná [REDACTED] jako je svědkyně. Neví důvod, proč to tak je, z jejich strany nikdy nemohl pocítit, že by o něm někdy někde řekli něco špatného. Ty útoky jsou ale dennodenní, každý se nad tím podivuje, každý se jich na to ptá. [REDACTED] [REDACTED] má [REDACTED] [REDACTED] před obžalovaným [REDACTED] jel v ten den odhadem tak metr, dva. Jeli hned za sebou, obžalovaný jel za ním v autě sám. Od té silnice stáli s manželem 10 až 15 metrů. Nic na něj nepokřikovali, ani za ním nešli, je to vidět na těch záznamech. Jen se otočila, mávla a to bylo všechno, auto nezastavilo. Určitě měl obžalovaný okénko zavřené, byla zima. Všimla by si, kdyby bylo otevřené, protože pan [REDACTED] vždycky

natáčí. Mohlo to vypadat, že ukazuje zdvižený prostředníček díky té poloze těch prstů při tom držení té žvýkačky, ale neví, který prst byl zdvižený, bylo to hrozně rychlé, zdravila [REDAKCE] nereagovala na pana [REDAKCE] otáčela se kvůli [REDAKCE] až potom vyjelo auto pana [REDAKCE] zpoza keře. Po tom 2.4. se to změnilo v tom, že např. vrstevníci dcery to řešili, polovina je na její straně, ale je spousta lidí, kteří si vybíjí vztek přes média, přes facebook. Vyhržoval jim i kluk, kterého vůbec neznali, vyhrožoval, že manželovi zpřeláme hnáty a že by si to zasloužil. Doma to s manželem řešili, jeho trápí, že si budoval nějaké jméno, vždy s ním všichni vycházeli, vždy byl spravedlivý, neměl problém a teď je spousta lidí, kteří mu to dávají najevo, jsou nepřijemní, když jdou někam kontrolovat. Na facebooku jsou vulgarismy a návody jak koho zničit a v tomhle žijí, není to příjemné. Pořád nad tím člověk přemýšlí, manžel špatně spí, zablokuje se mu celý spodek těla, ztuhne to, hrozně se potí, musí jít na kapačky a je to všechno psychického původu. Před 2.4.2013 byl jejich vztah pohodový. Měli nějaké problémy, ale jsou spolu přes 20 let, všechno se dá vyřešit, pokud obě strany chtějí. Problémy, které byly, byly u nich asi měsíc a ještě před tím 2.4. se to všechno vyřešilo ke spokojenosti obou a fungují dál, je to v pořádku. V tom dubnu 2013 měl manžel pracovní dobu asi 7,5 hodiny, bylo to od 07:00 do 15:30 hodin. O tom, že ta pracovní doba může být v tom konkrétním případě jiná, rozhodl pan ředitel, jeho zástupce nebo další vedoucí, p. [REDAKCE] aby vše sedělo pro mzdovou účtárnu. Hlídá si to i operační důstojník, vede se to ve dvojích vyhotoveních, je tam od 07:00 hodin do 19:00 hodin a musí vědět o každém pohybu, jestli vyjde z budovy, kdy a proč, kdy se vrátí nebo se nevrátí, zda má povolení od ředitele, že může opustit budovu. Už si nepamatuje, co ten den museli zařídit, ale museli tam být oba, proto tam i přišla, ale manžel skončil ve dvě hodiny. Je to zapsané všude, hodiny se hlídají, buď se to musí nadělat nebo vybrat, hodiny se neproplácejí. Oběd tam nesla proto, aby nemuseli nikam do restaurace. Sama pracuje jako [REDAKCE] kamerového systému. V té době byly tři kamery na budově Městské policie, dvě kamery byly namířené na vchod a jedna kamera byla namířena na průjezd od [REDAKCE] [REDAKCE] která dohlíží na celou hlavní silnici až k OD [REDAKCE] aby bylo vidět na přechody atd. Tyhle dvě kamery byly tenkrát otočené na vchod, teď jsou otočené jinak. Kamerový systém se dá ovládat na sekvence nebo na ruční ovládání. Když je to na ruční ovládání, tak se to může přibližovat, oddalovat, pomalu pustit průjezd auta a absolvovat ho s ním. Pokud je to na sekvence, tak to kvůli tomu, aby se zabralo více místa nebo když jde obsluha na oběd či vykonává svou potřebu a ten automat má předem stanovené body, na které se dívá, takže po dvou sekundách jede. Často se stává, že ty auta projíždějí a ona je přesně míjí. Nebylo tam vidět auto, prohlíželi to. Záznam z kamery nemohou vymazat, nemohou do softwaru, to mohou jenom lidé, kteří na to mají školení. Snažili se ze všech kamer záznamy vypálit, aby to mohlo být předložené. Jediný záznam byl z kamery, která byla namířena na ně, ta je pevná, stacionární. To, co si zadala paní starostka, tak se to vypálilo, zazálohovalo se to, přišel pracovník, který má na starosti vypalování CD a flash disků a ten si to stáhne. V počítači, který oni obsluhují, je zadané, aby se to nevymazalo. V případě, že by to chtěla paní starostka třeba až za tři týdny, ty záznamy se přemazávají, takže není možnost už se k nim dostat. Každý, kdo sloužil a dostali pokyn, tyto záznamy prohlížel, protože jeden to může přehlédnout. Jedna kamera se dívá přímo, kde stáli oni a ta druhá se s ní kříží a dívá se tam, kde nebyli. Jedna má záběr do půlky schodů a na chodníček a ta druhá zabírala je. Toto je také zkontrolovatelné, ale na tu nekoukala, věděli, kde stáli a i kolegové, kteří tam jsou už 8-10 let, vědí, kam se mají podívat. Tu vypálenou nahrávku neviděla, tak neví, kde je tam údaj o čase, ale měl by tam být. Dvě, tři vteřiny držela vztyčenou ruku s těmi prsty od žvýkačky. Manžel si našel nějakou paní, trvalo to déle, přišla na to, ale mají děti, musí fungovat. Poměr jejího muže měl trvat dva roky. Po dobu těch dvou let na něm nic nepozorovala.

Paní porodila [REDAKCE] zatím nejsou ale žádné testy, o tom se dozvěděla 16.1.2013, zjistila si to sama, do té doby to od manžela nevěděla. První den se z toho psychicky zhroutila, přespala u paní [REDAKCE] druhý den se vrátila domů a začali to řešit. Manžel se asi na 10 dní odstěhoval ke společně kamarádce. Vědí to ti nejbližší, ví to rodina její i manželova, dotyčná paní byla i u manželovy maminky v rodině ukázat malého, ale na facebookových stránkách už byly opět výhrůžky, že se příště dočteou o nemanželských dětech. Paní starostka nejdříve chtěla vidět záznamy, jestli to tak bylo, chtěla, aby s nimi pan ředitel promluvil. Manžel to pak absolvoval u paní starostky i u ředitele, museli ho sesadit, vzali mu odměny a bylo mu doporučeno, že by bylo lepší, kdyby si našel jinou práci, řekla to paní starostka, že to vrhá špatné světlo na Městskou policii. Odměny dostávají za odvedenou práci, automaticky to není. Odměna je jednou za čtvrt roku 1.500,- Kč, jednou 3.500,- Kč, u každého je to individuální, je to na rozhodnutí pana ředitele, který výměry odměn podepisuje. Před dubnem 2013 je možné, že párkrát manžel měl zdravotní obtíže, většinou, když na něj byly kladeny nějaké vyšší nároky, třeba při studiu vysoké školy, je to psychického rázu.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že je ředitel Městské policie už 15 let. [REDAKCE] [REDAKCE] u nich pracuje asi dva roky jako vedoucí oddělení. Nebyl přítomen té události, zavolala si ho paní starostka, která měla stížnost od pana [REDAKCE] na pana [REDAKCE] a jeho [REDAKCE] kde obžalovaný uvedl, že se vůči jeho osobě chovali nevhodným způsobem, že na něj používali nějaké vulgarismy a posunky. Byla z toho rozezlená a dala mu za úkol, aby pana [REDAKCE] řešil v rámci jeho pracovní pozici u Městské policie. Řekl, že to zváží a po poradě se svým zástupcem [REDAKCE] [REDAKCE] na paní starostku znovu apeloval, aby počkali do vyřešení a takovýto radikální krok nepřijímali. Celou záležitost nechal prošetřit orgány činnými v trestním řízení s tím, že s panem [REDAKCE] udělal pohovor, upozornil ho na tyto okolnosti s tím, že vyčká do závěru šetření policie. Podle zákoníku práce nemůže dát čtvrtletní odměnu člověku, se kterým je dělaný pohovor, když se dopustil nějakého jednání, které je neslučitelné s jednáním strážníka Městské policie. Nebral to za prokázané, ale to vyšetřování trvalo dlouho, a když to proběhlo, tak už bylo čtvrtletí pryč a už se k tomu nevracel. Zpětně to nedostal proplacené, dostal to za další čtvrtletí, a to také ve výši 10.000,- Kč. Výši odměn určuje svědek . Je to tak nastavené, používá to jako motivaci k práci, aby pracovali více iniciativně. V případě, že by dotyčný vykonal něco výjimečného, odměna by byla vyšší. S panem [REDAKCE] o následcích tohoto vyšetřování moc nemluvil, má pod sebou 43 lidí, nemůže detailně zkoumat každého pracovníka. Pan [REDAKCE] v tom čtvrtletí, za které nedostal odměnu, pracoval dobře, je to zkušený policista. Tato odměna není nároková, ale dává se. Kdyby se neprojednávala ta stížnost, tak by ta odměna panu [REDAKCE] byla vyplacena. Pan [REDAKCE] jako vedoucí pracovník, nemá stanovenou pevnou pracovní dobu. Pan [REDAKCE] vždy informuje jeho nebo zástupce, že půjde třeba v sobotu do práce. Docházka se u všech zaměstnanců píše u operačního strážníka do knihy služeb, kde je přesně vidět, kdo je v práci, v kolik hodin přišel, kdy odešel, kdy měl přestávku na oběd. Pevná pracovní doba v té době u pana [REDAKCE] nebyla. Svědek oznámení pana [REDAKCE] předal buď státnímu zastupitelství nebo to předal na policii, nechť provedou šetření oni. Ten výstup viděl až v pozdější době a ty záznamy si určitě vyžádala Policie ČR. Sám vydal pokyn k tomu, jestli tam něco je, ať se to zazálohuje, sám se na to nedíval, s tím, aby to bylo připravené, pokud by to chtěla republiková policie, protože záznamy z těchto kamer se asi tak po 20 až 25 dnech přehrávají. Jsou tam tři kamery, jedna míří do [REDAKCE] ulice a okolí, jedna snímá zadní vchod a jedna snímá přední vchod, jsou to stacionární kamery. Každý strážník, který nastupuje k Městské policii prochází

psychotesty a kdyby věděl, že je nemocný, tak by ho nepřijmul. Žádné jeho zdravotní problémy mu nejsou známy.

Svědčyně [REDACTED] uvedla, že Pana [REDACTED] již nyní zná, řešila v roce 2013 za přestupek. Po delším dohadování jí pan [REDACTED] prokázal svojí totožnost. Při tom řešení toho přestupku ji zaujalo to, že ten den to byl zhruba pátý, šestý přestupek nějakého řidiče a pan [REDACTED] jí nechtěl prokázat svojí totožnost, takže tam došlo k nějakému dohadování a když pana [REDACTED] chtěla předvádět, protože do té doby ho skutečně neznala, tak se pan [REDACTED] vyjádřil v tom smyslu, že ona a kolegyně strážnice [REDACTED] jsou na něj poslány panem [REDACTED] a označil ho jako [REDACTED] a to slovy [REDACTED] Neptala se ho, co ho k tomu vedlo, ji to absolutně překvapilo, vrátila se po [REDACTED] dovolené a vůbec netušila, že mezi ním a manželou [REDACTED] probíhá nějaký spor, takže ji to šokovalo. S panem [REDACTED] ten přestupek vyřešila domluvou a z místa odjela. Pan [REDACTED] nikdy nebyl ani jejím nadřízeným, není tedy důvod ho poslouchat. Panu [REDACTED] o této události říkala, protože ji to šokovalo. Řekl jí k tomu, ať to dál neřeší. Ta druhá strážnice o tom řekla jen to, že ví o tom, že probíhá nějaký spor mezi manželou [REDACTED] a panem [REDACTED] ale nic bližšího k tomu nevedla.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že s panem [REDACTED] se setkala v rámci své služební činnosti, a to asi loňského roku v únoru či březnu s kolegyní [REDACTED] prováděly hlídkovou činnost v ulici [REDACTED] kde zaregistrovaly několik parkujících vozidel, která porušovaly zónu zákazu stání, kdy ta vozidla byla osazena technickým prostředkem a pan [REDACTED] tam svým vozidlem zn. [REDACTED] parkoval také. Pan [REDACTED] přišel na místo, přestupek byl řešený domluvou a on uvedl, že je na něj poslal [REDACTED]

Svěděk [REDACTED] uvedl, že dne 2.4.2014 jel okolo [REDACTED] a viděl ze strany, jak za ním vyráží otec, jeli okolo Městské policie, kde stáli venku pan a paní [REDACTED] se kterými na sebe zamávali a jestli se dělo něco dál, už neviděl. Ještě předtím, než toto proběhlo, tak paní [REDACTED] vezl do práce, protože byl u nich na kafi, už si nepamatuje, kdo byl doma. Naložil jí do auta a vezl jí k Městské policii, neříkala, co má v plánu dělat. Už si nepamatuje, v kolik jí tam vysadil, ani si nevzpomene, v kolik se vracel ani co byl ve městě vyřizovat. Pamatuje si tu událost proto, že byl kvůli tomu již několikrát vyslýchán na policii. Myslí, že byl v kanceláři naproti [REDACTED] kde pracovala známá, byl tam na kafi. Netuší, v kolik hodin odcházel, ale jel domů. Mohl jet tak 40-50 km rychlostí. Z auta má výhled na Městskou policii tak asi 15 metrů, ale nedokáže říci, jak dlouho ten výhled má ve chvíli, když jede autem. Oni tam venku kouřili, zpomalil a pozdravil tak, že zamával z auta. Za ním jel otec, jel od [REDACTED] vyjížděl z parkoviště před [REDACTED] z toho menšího. Jel za ním v odstupu tak 10 – 20 metrů, pak odbočil směrem ke [REDACTED] S manželi [REDACTED] se zná tak, že byl přítel jejich dcery, potkávali se často. Rozešli se tak před půl rokem. V dubnu 2013 ale byl ještě jejím přítelem. Se svou matkou je stále v komunikaci, vídají se každý den, s otcem se nevidají vůbec. Nepohodli se, každý mají jiný názor. Ví, že jeho rodiče mají s manželi [REDACTED] špatný vztah, díky rozvodu rodičů se něco stalo a přestali se snášet, byly nějaký konflikty. V této věci byl vyslýchán vždy policií a 2x v České Lípě na obvodním oddělení před úřadem práce. V obou případech byl sepsán úřední záznam. Výsledky mohly proběhnout tak měsíc, dva od sebe. Když vezl paní [REDACTED] měla s sebou snad kabelku, netuší. V budově [REDACTED] v restauračním zařízení poté nebyl. Vozidlo měl postavené směrem zpět do centra města, u budovy bývalé [REDACTED] jak je [REDACTED] Jak poté projížděl

okolo vjezdu, tak hned vyjžděl za ním jeho [REDACTED] jel hned za ním. Rozestup mezi nimi byl tak 10 – 20 metrů. Jeho [REDACTED] v okamžiku, když se právě zdravil s manželí [REDACTED] byl mezi Městskou policií a zastávkou. Paní [REDACTED] ho zdravila tak, že na něj mávla pravou rukou s otevřenou dlaní, se všemi rozevřenými prsty. Pozdrav dvě vteřiny. O této situaci se bavil osobně s [REDACTED] říkal mu, že jel před ním a že jednou byl u té policie a on mu tvrdil, že si nepamatuje, že před ním jel. Tento rozhovor proběhl, když už byl vyslýchán jednou na policii.

Svědkyňě [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že s přítelem byli spolu [REDACTED] roky. Manželé [REDACTED] zná, ze začátku s nimi měla perfektní vztah i s panem [REDACTED] s paní [REDACTED] má perfektní vztah doteď. S panem [REDACTED] se už asi dva roky nebaví. Před dvěma lety byla u [REDACTED] doma, pan [REDACTED] přišel se svojí přítelkyní, pana [REDACTED] pozdravila, pan [REDACTED] jí řekl „tady snad radši ani ne“, to neví, na co narážel a potom přišel a začal jí vyhrožovat z ničehonic a to byla poslední tečka a pak to šla nahlásit na policii. Řekl, že jim srovná barák se zemí, že jí zlikviduje rodinu a že dostane rodiče z práce pryč, že jejich pozice jsou zranitelné, že sežene všechny lidi, co je nemají rádi a že je zlikvidují. Neví, kvůli čemu takhle reagoval, protože s [REDACTED] seděli na gauči, dívali se na televizi a pan [REDACTED] přišel a řekl, že tohle je jeho barák a že v jeho baráku budou platit jeho pravidla a že „jestli to tak nebude, tak srovná barák se zemí jak jeho, tak taky její barák a její rodiče“. V září 2010 se seznámily jenom mamka a mamka [REDACTED] a jak došlo k seznámení pana [REDACTED] s mým otcem, to už si nepamatuje. Ze začátku byl jejich vztah určitě dobrý, rodiče pozvali manželé [REDACTED] na kafe, bavili se, všechno bylo v pohodě. U prvního konfliktu mezi nimi nebyla, to bylo, když pan [REDACTED] hodil po své bývalé manželce klíče a vulgárně jí nadával. Poté se třeba dozvídala, že pan [REDACTED] přišel domů a odstříhal elektřinu a plyn. [REDACTED] se u nich nějakou dobu sprchoval. O mámě ještě říkal, že je [REDACTED] a že je stejná [REDACTED] jako máma a že jde po penězích a po baráku. Podala to na policii, potom jí přišly papíry na přestupkové, ale s tím nic nedělala, protože měla před maturitou a nepotřebovala něco řešit, takže to kvůli maturitě odsunuli. V tu dobu se rodiče s panem [REDACTED] už nestýkali. O události ze dne 2.4.2013 jí rodiče vyprávěli. Říkali, že potkali [REDACTED] že [REDACTED] vezl mamku do práce a potom potkali [REDACTED] Žádné podrobnosti neříkali. Dříve byl táta takový, že chodili na diskotéky nebo pít, ale to už pak nebylo, protože nechtěl mít s nikým nějaký konflikt a už nikam nechodil, byl doma. Od té doby, co se to stalo, nikde nebyli. Ze začátku na Facebooku jména jejich rodičů nebyla, potom už tam bylo [REDACTED] První vodítko bylo, když pan [REDACTED] vyfotil jejich první auto, o tom věděli, že to auto je jejich a později už pak došlo i na jméno. V prvních dnech po zjištění nemanželského dítěte otec bydlel u společné kamarádky asi přes týden. S matkou nekomunikovali, protože otec vysvětlil, že potřebuje nějaký čas, aby se s tím srovnal, že je toho na něj víc a co se týče dětí, bral je se psy, do města, na první pohled to nepocítily, ale bylo na něm vidět, že ho to trápí, ptal se, co doma. Takhle informace není taková, že by mohla ohrozit jeho zaměstnání. Pokud jde o zdravotní problémy, tak ho trápí záda, ale to má odjakživa, vždy, když je něco stresovějšího nebo když to přežene ve fitnessu, tak se mu to znova objeví.

Svědkyňě [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že s panem [REDACTED] není v žádném kontaktu. S manželí [REDACTED] je v dost častém kontaktu, tj. skoro každý den, obden nebo o víkendech. O té události si s manželí [REDACTED] povídali, říkali, že je pan [REDACTED] napadl, že měli vykřikovat nějaká sprostá slova. Oni kouřili, ale nic na něj nekřičeli. Ví o tom, že jel před panem [REDACTED] kluk, kluka zdravili, ale to bylo všechno. Nijak se s nimi o tom moc nebavila. Pana [REDACTED] se jednou v létě ptala, proč na ně útočí, proč dělá tyhle stránky a jestli to má vůbec

zapotřebí, on jí říkal, že ho to baví. S manželi [REDACTED] se zná zhruba tři roky, nejdřív to bylo přes děti a kamarádili se všichni. Pak už se se s ní ani s manželou [REDACTED] pan [REDACTED] nebavil, neví proč. Nejdřív jim dával za vinu, že je rozvedli, že ona toho sama nebyla schopna. Určitě se kvůli manželům [REDACTED] nerozvedla, je dospělá, rozvedla se, protože chtěla.

Svědkyne [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že k nim přišla stížnost od pana [REDACTED] ve které poukazoval na nesprávné chování manželů [REDACTED] byl tam uveden i čas. Protože ty vztahy mezi panem [REDACTED] a manželou [REDACTED] byly natolik vyhroceny, tak se domnívala, že ta stížnost může být oprávněná. Proto zadala řediteli Městské policie, aby to začal řešit a pokud by ta stížnost byla oprávněná, tak aby přistoupil k dalším sankčním podmínkám, případně propuštění samotného pana [REDACTED]. Sama to šetření neprováděla, dala to za úkol panu řediteli, aby provedl šetření, a pak se informovala, zda stížnost oprávněná byla či nikoliv. Samozřejmě nařídila, aby stížnost byla prošetřena i jinými orgány. Pan [REDACTED] [REDACTED] ji informoval o tom, že stížnost je neoprávněná, a to z toho důvodu, že prošetřením státních orgánů, a to Policie ČR, nebylo nalezeno žádné pochybení, takže stížnost byla vyhodnocena jako neoprávněná. Ten záznam z té kamery neshlédla, vůbec do toho nezasahovala. Tak přísná opatření řediteli Městské policie navrhovala proto, že se domnívá, že pokud by ta stížnost byla oprávněná, tak se strážník Městské policie takto chovat nesmí, ani když je mimo svou pracovní dobu. V tu dobu se domnívala, že ta stížnost být oprávněná může, protože ty vztahy mezi těmi dvěma stranami byly hodně vyhrocené. Její vztah k panu [REDACTED] není vůbec žádný. Asi byla také předmětem jeho kritiky, on v tu dobu kritizoval skoro každého a psal na ni různé stížnosti na Krajský úřad, přesto k němu neměla žádný vztah. Je pravda, že Město Česká Lípa dávalo žalobu na obžalovaného. Už neví, jestli sama byla iniciátorem té žaloby nebo jestli to vzniklo z nějaké porady vedení města, ale byla to žaloba na pana [REDACTED] z důvodu toho, že se špatně vyjadřoval o městě Česká Lípa, o strážnících a Městské policii jako takové, kterou v tu chvíli řídila. Pokud si mohla z tisku přečíst, tak došlo k dohodě mezi vedením města, takže se to vůbec nebude projednávat. Pokud se týče vrcholového vedení policie, tak s nimi žádné osobní vztahy neměla. Je pravda, že s panem [REDACTED] byla na dovolené. Za jejího vedení na Městské policii pracovaly tři manželské páry, a to manželé [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Dva muži z těchto manželských párů patří k vrcholovému vedení policie, pan [REDACTED] podle ní k vrcholovému vedení nepatří. Ta stížnost pana [REDACTED] se dostala k rukám tajemníka, protože byla adresována Městskému úřadu, ten jí tu stížnost poté předal a byla první, kdo se tou stížností začal obsahově zabývat. Dále jí dala k prošetření řediteli Městské policie, jinak na ní nereagovala, předala jí včetně kamerových záznamů Policii ČR. U policie měli přístup k těm kamerovým záznamům pracovníci na kamerovém systému. Určitě tou pracovnící byla i paní [REDACTED] je pořád vedená jako [REDACTED] kamerového systému. Záznamy se zálohují, ale nikdy se na kamerové systémy podívat nešla a pokud si to vyžádá Policie ČR, tak se jí záznamy poskytnou. Obsahové záležitosti v její odpovědi na stížnost vyřizoval pan [REDACTED] a ona ten doklad podepsala, nemá důvod nevěřit svým zaměstnancům. Nedokáže odpovědět na to, proč pan [REDACTED] měl často pracovní dobu 07:00 hodin až 15:30 hodin a v uvedený den má pracovní dobu od 06:00 hodin až 14:00 hodin. O vztazích mezi panem [REDACTED] a rodinou [REDACTED] věděla to, co se dozvídala z médií, z facebooku a různě po okolí, že tam došlo k nějakým neshodám a začalo to zasahovat do činnosti Městské policie. Sama nepsala žádný vytýkácí dopis. Tu věc jako stížnost vyřešila a tak na ni také odpověděla. Na Policii ČR to poté dala proto, že se domnívala, že strážník Městské policie by se měl i mimo svou pracovní dobu chovat bezúhonně, spolehlivě. Neví, jaké odměny dostával pan [REDACTED] ale v době, kdy napsala tento dopis, tak

mu odměna byla krácena. Odměny nejsou nárokovou součástí mzdy. Neví, jestli měl pan [REDAKCE] nějaký další pracovní poměr, pokud ano, tak o tom musel vědět ředitel Městské policie a měl by to být takový pracovní poměr, který by nezasahoval do jeho práce. V tom dopise psala, že pokud stížnost bude oprávněná, tak aby se v té situaci něco stalo, ví o tom, že mu byly kráceny odměny, o jiném opatření neví. Zajímala se poté o to, jak dopadlo šetření Policie ČR, nic víc. Informace od ředitele Městské policie brala za směrodatné a už je nepovažovala za nutné prověřovat.

Znalec [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dostali nosič CD s videozáznamem z kamerového systému a bylo k němu předloženo pět otázek. Pokud by se měl vyjádřit k první otázce, pravosti videozáznamu, tak zejména v programu [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] je posuzováno, zda v obraze dojde ke skokovým změnám, případně zda trasa či poloha by neodpovídala tomu videozáznamu. Co se týče času a data toho videozáznamu, tak do záznamu je vložen časový údaj 2.4.2013 v době od 14:11:19 hodin do 14:19:43 hodin. Znaleckým zkoumáním nelze přímo ověřit datum a čas, protože tento čas může nastavit obsluha zařízení, která tento systém provozuje, v tomto případě Městská policie. V praxi se setkávají s tím, že rozdíl v tom čase může být několik minut, několik hodin, setkali se i se záznamem, který měl letopočet 6400. Proto vychází z toho, že ten údaj odpovídá systémovému času toho zařízení, které to nahrálo a nelze říci, jaká je tam časová odchylka, jestli v minutách, hodinách nebo i v letech. Na otázku, zda bylo do videozáznamu zasahováno, tak tomu odpovídá částečně i ta první odpověď, kdy se záznam prohlídí pomocí prohlížeče [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. Při tom využívají možnosti přehrávání zvýšenou nebo sníženou rychlostí, kdy se může projevit jakýkoliv atypický pohyb nebo to, co v obraze není. To znamená, že v rámci toho videozáznamu nenašli žádné skokové změny v obraze, které by svědčily o střihu, případně se tam neobjevovaly žádné jiné objekty nebo fragmenty, které by tam neměly být. Co se týče dalších otázek, z toho předloženého souboru byla pořízena kopie, která byla zpracována v programu Adobe Premiere, což je standardní program pro střih videozáznamů, byla tam použita možnost zvětšení a zpomalení, které je v otázce čtyři. Navíc byly v rámci toho pořízeny podle požadavku fotografie v programu Adobe Photoshop, což je standardní program na zpracování fotografií a do nich byly vloženy zvětšené části s tou osobou. Videozáznam nejde více vyčistit. Existují technické normy zabývající se kamerovými systémy. V současné době platí ČSEN 501327, původní verze z roku 1999, která byla novelizována v roce 2013 a v současné době platí souběžně. Na kvalitu záznamu mají podobné požadavky, tzn. označují to jako doporučené velikosti objektu, tím se myslí osoba o standardní velikosti 1,70 m a pokud se na tento videozáznam podívá z hlediska této normy, tak se dostane k tomu, že videozáznam má vertikální rozlišení 576 bodů a ta postava, která měla ukazovat nějaké to gesto, je řádově vysoká 120 bodů, tzn. že přibližně na čtvrtině výšky toho obrazu. Pokud se podívá do této normy, tak je převzata z evropské normy EN 501327 z roku 2012 a tam při tomto rozlišení a při výšce osoby zabírající alespoň 10% využitelné výšky obrazu má být kvalita obrazu dostatečná k tomu, aby pozorovatel s dostatečnou jistotou byl schopen určit, zda je či není přítomna osoba. To je stupeň, kterému odpovídá ten videozáznam. Při vyšším stupni, který říká, že by ta osoba měla být velká přibližně 25 až 30% výšky obrazu, je možné viditelnost charakteristických rysů jedince, jako je osobitost oblečení a umožňuje pozorování aktivit v okolí události. Pokud to vezme z hlediska té technické normy, tak to splňuje to, že spolehlivě lze určit, že je tam člověk, ale nelze spolehlivě určit, co dělá. Například pro identifikaci osoby tato norma předpokládá, že ten člověk je vysoký 100%, tzn. přes celou obrazovku. Je zde ještě jeden vyšší stupeň pro zkoumání, kde ta

kvalita obrazu má být dostatečná pro soudní vyšetřování, tzn. že člověk by měl být vysoký asi 400%, tzn. že by měla být zachycena taková „bysta“. Z hlediska této normy záznam nelze jinak upravit, je zde základní problém, že tam není dost bodů, na základě kterých by se ten program mohl někde zachytit a něco vypočítat. Čím menší objekt vůči velikosti obrazu, tím klesá jakákoli pravděpodobnost zjistit, jak to tam původně vypadalo.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že dne 29.5.2013 obdrželo OSZ Česká Lípa oznámení skutečností o podezření ze spáchání přečinu pomluvy, který zaslal prostřednictvím svého právního zástupce poškozený. Zde poškozený vedl, že dne 2.4.2013 stál se svou manželkou v době svého volna před budovou MP, když v tu dobu okolo projel obžalovaný. Téhož dne obžalovaný na svém facebookovém profilu [REDAKCE] [REDAKCE] – neoficiálně informačně uveřejnil informaci a obvinění, že když projížděl okolo, když tam stála [REDAKCE] [REDAKCE] kamerového záznamu s manželem a když vůz viděli, začala snůška hulvátských a sprostých pokřiků plných výhrůzek z doby kamenné, doprovázených gesty typu hrození [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále jehož obsah je předmětem popisu skutku v návrhu na potrestání. Z následné diskuze vyplynulo, že těmito osobami měl být poškozený s manželkou. Dále je obsahem jeho oznámení popis následků, které uváděl i v hlavním líčení jako svědek. Podání doplnil vtištěnými materiály z Facebooku. Ve stížnosti, kterou zaslal obžalovaný na MěÚ Česká Lípa dne 11.4.2013 uvedl stejné skutečnosti, jako později při své výpovědi v hlavním líčení, tedy setrval na svém původním tvrzení, které poškozený rozporuje. Dne 14.4.2013 starostka města [REDAKCE] [REDAKCE] přeposlala tuto stížnost řediteli [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kdy ho i upozornila, že u [REDAKCE] nahlíží na jeho popisované jednání jako na vážný prohřešek proti pracovní kázi a i proti obvyklým standardům slušného chování vedoucího pracovníka. Z uvedených důvodů ho navrhla po prošetření odvolat z vedoucí funkce, případně i propuštění z pracovního poměru. Dne 15.4.2013 obdržel poškozený od zaměstnavatele písemné upozornění, že byl starostkou města na uvedenou stížnost upozorněn, kdy i v osobním volnu byl jako strážník povinen zachovávat dobré jméno této organizace, v případě prokázání vinu mu hrozí ztráta spolehlivosti a bezúhonnosti, což může vést k ukončení pracovního poměru, věc měla být postoupena PČR. Dne 26.4.2013 vyrozuměla starostka obžalovaného, že dne 2.4. nebyla svědkyně [REDAKCE] v zaměstnání, tedy nedošlo k žádnému porušení pracovní kázně a její „prohřešek“ byl postoupen PČR. Rovněž prohřešek [REDAKCE] byl postoupen PČR, neboť mu hrozí možná ztráta spolehlivosti i bezúhonnosti. Stížnost obžalovaného vyhodnotila jako neoprávněnou. Policie [REDAKCE] vyrozuměla dne 3.5.2013 tak, že jeho oznámení bylo odloženo, neboť nebylo dáno podezření z přestupku. V dubnu 2012 byl oznámen přestupek, že obžalovaný měl dne 6.4.2012 slovně urážet [REDAKCE] [REDAKCE]. Toto však dále prošetřováno nebylo, jelikož šlo o přestupek, který se projednává na návrh poškozeného a tento [REDAKCE] [REDAKCE] nepodala. Podle PČR, která záznam z kamery shlédla, svědkyně [REDAKCE] zvedla a pokynula levou horní paží, kdy ze záznamu není patrné, zda jde o vulgární gesto, průběh CD je popsán i v úředním záznamu PČR ze dne 2.7.2013. Městská policie sdělila soudu, že PČR si sama určila, které záznamy z kamerového systému potřebuje, druhá kamera přímo nad vchodem zabírala pouze zaparkovaná služební vozidla na parkovišti bez jakékoliv události, dále byly přiloženy emaily, které vysvětlují datum zapojení této kamery do provozu a způsob jejího fungování. Při určování odměn strážníkům není vypracován žádný premiový řád ani směrnice, ale je postupováno v souladu s § 134 z.č. 262/2006 Sb., kdy odměny jsou udělovány strážníkům po vyhodnocování jejich práce čtvrtletně, jde o nenárokovou složku příjmu. V roce 2013 mu v 1.čtvrtletí nebyla odměna vyplacena v souvislosti se šetřením této

události, ve 2. obdržel 10.000,-Kč, ve 3. 7.000,-Kč a ve 4. opět 10.000,-Kč. Dále jsou ve spise obsaženy další kopie článků z facebookových stránek obžalovaného obsahující v podstatě kritiku práce MP, a jak je z komentářů patrné, kritizují i příspěvatelé. Podle pracovního lístku poškozeného tento dne 2.4.2013 pracoval v době od 6.00 do 14.00, jinak začínaly jeho služby v měsíci dubnu buď v 11.30 nebo v 6.30. V opisu RT nemá obžalovaný žádný záznam, pokud jde o případné přestupky, taky tyto byly v šesti případech odloženy.

Po provedeném hlavním líčení a zhodnocení všech dostupných důkazů byl obžalovaný obvinění zproštěn. K tomuto postupu vedly soud následující důvody. Pokud jde o výpovědi obžalovaného a naproti tomu výpovědi poškozeného [REDAKCE] jeho manželky, dcery, syna a bývalé manželky obžalovaného, každá strana má odlišnou verzi skutkového děje. Proti obžalovanému je sice více svědků, kteří uvádějí shodnou verzi a opačnou než on, je však přesto poměrně problematické uvěřit pouze jim a na základě jejich tvrzení obžalovaného uznat vinným a odsoudit jej. V průběhu hlavního líčení bylo totiž prokázáno, že obě strany jsou dnes v téměř nepřátelském postavení, ač se kdysi dříve přátelili. Jak před soudem všichni uváděli, syn obžalovaného a dcera poškozeného spolu kdysi chodili a kvůli tomu se obě rodiny spřátelily. Poté se však mezi manželi [REDAKCE] začaly projevovat manželské rozpory, které vyvrcholily jejich rozvodem, a manželé [REDAKCE] zůstali v přátelském vztahu pouze se svědkyní [REDAKCE] když obžalovaný byl jaksi opominut. Svědci před soudem uváděli, jakého příkoří se měl na manželce obžalovaný dopouštět, že urážel i svědkyni [REDAKCE] rovněž následně došlo i k roztržce mezi ním a dcerou poškozeného, která na obžalovaného podala kvůli vulgárním nadávkám oznámení přestupku. Obžalovaný si založil i Facebookové stránky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] - neoficiálně informační, kde vytrvale kritizoval práci městské policie, zveřejňoval různé fotografie, podle názoru soudu byl jeho skrytým motivem i jakýsi způsob odvety poškozenému, neboť zejména jeho a jeho manželky jako [REDAKCE] kamerového systému se týkala tato kritika. Nicméně dne 2.4.2013 došlo k projednávané události, kterou obě strany popisují jinak. Obžalovaný uvedl, že projížděl automobilem okolo budovy městské policie, když tam zrovna stál poškozený se svou manželkou, oba kouřili. Poté, co ho viděli, měl na něj poškozený sprostě zakřičet a jeho manželka mu ukázala sprosté gesto se zdviženým prostředníčkem. Oba svědci situaci popisují tak, že tam skutečně stáli a kouřili, nicméně přímo před obžalovaným projížděl jeho syn ve svém automobilu, tak ho svědkyně zdravila pokynutím ruky, kdy si držela žvýkačku mezi prsty, proto je držela zdvihnuté. Svědek [REDAKCE] tuto skutečnost před soudem dotvrdil, nicméně soudu se toto svědectví nezdá příliš věrohodné, jelikož jak vyplynulo z dokazování, s otcem se nestýká, ten přímo uvedl, že se ho syn zřekl, dále že před ním ten den vůbec nejel a je poměrně zvláštní, že ani v prvotním oznámení policii se poškozený o takovémto průběhu situace vůbec nezmiňuje, rovněž uváděl pouze přítomnost obžalovaného, svou a své manželky. Pokud soud pouštěl uváděný záznam z kamery, na kterém jsou svědci zachyceni, je gesto svědkyně velice diskutabilní. Ze záznamu je patrné, že oba svědci kouří před vchodem do budovy a baví se, náhle něco upoutá pozornost poškozeného, který kývne hlavou směrem k té události, následně se ohlédne svědkyně, odkloní hlavu zpět a poté zdvihne ruku v předloktí prudce vzhůru, hřbetem ruky směrem ven, je patrný minimálně jeden vztyčený prst a poté gesto ještě opakuje. I soud se přiklání k názoru, že gesto je velice podobné tomu, jak vypadá gesto, když se ukazuje vztyčený prostředníček, tedy gesto ne zrovna přátelské, nazývané [REDAKCE] Dle soudu běžný přátelský pozdrav vypadá poněkud jinak. Pokud to přece jenom byl pozdrav mířený na právě projíždějícího svědka [REDAKCE] mladšího, nelze se divit obžalovanému, jak si gesto svědkyně vzhledem ke vztahům se svědky vyložil.

Následně adresoval stížnost starostce města, aby popisovanou událost kvůli nevhodnému chování obou prošetřila, kdy si byl jistý, že je vše natočeno na kameře. Starostka města zahájila šetření, věc předala řediteli městské policie, který adresoval poškozenému písemné upozornění na následky pracovněprávního směru, pokud se obvinění prokáže. Ředitel věc předal policii, která oznámení odložila, neboť se věc nepodařila prokázat. Obžalovaný byl poté o tomto postupu vyrozuměn. Je faktem, že poškozený v souvislosti s šetřením přišel o odměnu, kterou pravidelně dostával, avšak bylo to podle výpovědi ředitele městské policie z důvodu probíhajícího šetření, kdy dle jeho názoru nemůže přiznat odměnu někomu, kdo je v té době prošetřován, což je uvedeno v Zákoníku práce, tedy evidentně uplatnil jakousi presumpci viny. Po negativním šetření se už k celé události nevracel, dodatečně odměnu neproplatil ani nenavýšil odměnu další. Sama starostka uvedla, že jí bylo z různých zdrojů známo, jaké vztahy mezi obžalovaným a poškozeným panují, tedy byla i nakloněna věřit tomu, že obžalovaný oznamuje pravdivou skutečnost. Ani ona, ani ředitel MP uvedený záznam neshlédli ihned po události, aby si sami udělali závěr, jakým ohledně poškozeného postupovat. Soud nechal kvůli spornému gestu vypracovat znalecký posudek, ani on ale více světla do události nevnesl. Nelze tedy jednoznačně určit, zda obžalovaný o gestu svědkyně uváděl pravdu či nikoliv, čímž by záměrně lhal a následně by se i mohl dopustit přečinu pomluvy. Dostupnými důkazy se tedy nepodařilo vyvrátit obhajobu obžalovaného, a to ani výslechy svědků, ani znaleckým posudkem. Navíc je nutno přisvědčit námitce obhájce, že obžalovaný musel být subjektivně přesvědčen o své pravdě, když napsal svým jménem s uvedením jmen poškozeného a jeho ženy, čeho se měli dopustit, s vědomím, že mohou být potrestáni a přitom se zmiňoval, že tato událost musí být zaznamenána na kameře. Jeho stížnost byla vyhodnocena nadřízenými poškozeného jako neoprávněná. Nelze z toho potom vyvozovat trestněprávní následky pro obžalovaného. Pokud jde o nepřiznání odměny v situaci, kdy zároveň na druhou stranu nebylo závadové chování poškozeného prokázáno, jde dle názoru soudu o možný chybný pracovněprávní postup zaměstnavatele poškozeného, který by měl řešit v civilním řízení. Taktéž je možno se shodnout s obhajobou v tom, že více by měla osobní život poškozeného zasáhnout informace, že je otcem nemanželského dítěte, jelikož to obnáší dlouhé lhaní manželce, případně i milence, skutečnost, že bude rozvrácena rodina, případně že nemanželské dítě bude vyrůstat pouze s matkou, než článek a diskuze na Facebooku, byt nepříjemný a útočný. Samotný článek nicméně neobsahuje žádné určující informace směrem jmenovitě k poškozenému a podle kopií založených ve spise je až účastníky diskuze naznačováno, že má jít o poškozeného. Soud připouští, že obžalovaný vystupuje tvrdě až útočně proti městské policii, kdy pod jeho články rovněž vyjadřují nespokojenost občané města, nicméně stále platí, že v ústavním pořádku je zakotvena svoboda slova, což zahrnuje možnost svobodně nahlas a různými prostředky projevovat své názory, kdy pokud by tato svoboda již byla překročena a zasahovala by do práv druhých, jako právě pomluvou a podobně, je až poté na místě trestní stíhání, případně uplatnit civilněprávní prostředky na ochranu osobnosti.

Ze výše uvedených důvodů byl obžalovaný obvinění zproštěn podle § 226 písm.b) tr.řádu, neboť v žalobním návrhu označená skutek není trestným činem.

V souladu s tímto postupem byl poškozený podle § 229 odst.3 tr.řádu odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 15. června 2015

v.r.

Mgr. Lucie Homolková,
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. května 2016 ve věci obžalovaného ██████████ ██████████, nar. ██████████ o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. června 2015 č.j. 32 T 228/2013-160, **t a k t o** :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný ██████████ podle § 226 písm. b/ tr. řádu zproštěn obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

- dne 2.4.2013 v České Lípě, okres Česká Lípa, na veřejně přístupném internetovém serveru Facebook.com, na profilu s názvem „██████████-neoficiálně informační“ jako provozovatel těchto internetových stránek zveřejnil článek s titulem „Další vyhrožování ze strany zaměstnanců MP ČL“, který obsahuje vyjádření, že dne 2.4.2013 mezi 14.00 až 15.00 hodin u budovy Městské policie Česká Lípa došlo k události, že službu konající ██████████ kamerového systému městské policie společně se svým manželem, zaměstnancem městské policie, čím byli miněni ██████████ ██████████ začali na podezřelého, který kolem nich projížděl svým osobním motorovým vozidlem, hulvátsky a sprostě pokřikovat a vyhrožovat mu a toto jednání doprovázeli gesty typu hrození ██████████ a tzv. ██████████, načež článek doplnil tendenčními vyjádřeními „Ptáme se společně s Vámi?!?! Co je to za lidi, kteří pracují v řadách MP ČL??? Jak můžou tito lidé projít psychotesty??? Dělají je vůbec??? Čeho se dočkáme příště??? Kdo v tuto chvíli dohlížel nad kamerovým systémem???", přičemž tyto informace zavdaly příčinu k následné veřejné kritice městské policie včetně ██████████ na těchto internetových stránkách, následně dne 11.4.2013 podezřelý poslal písemně na Městský úřad v České Lípě stížnost na údajné drzé a vulgární chování ██████████ týkající se shora uvedené události ze dne 2.4.2013, kdy ve stížnosti uvedl, že mu jmenovaní nadávali slovy „Ty ██████████ Ty ██████████“ a hrozili pěstmi a ukazovali tzv. ██████████, načež bylo ██████████ ze strany starostky města České Lípy navrženo odvolání z vedoucí funkce a propuštění z pracovního poměru, pokud by se stížnost podezřelého ukázala jako oprávněná, a nebyla mu přiznána čtvrtletní odměna ve výši 10.000,-Kč, která by mu náležela nebýt stížnosti podezřelého, přičemž věděl, že informace uvedené na internetovém serveru ze dne 2.4.2013 a následná stížnost ze dne 11.4.2013 se nezakládají na pravdě, a toto jeho jednání značnou měrou poškodilo profesní, osobní, rodinný a sociální život ██████████ kdy on i jeho rodina ztratila vážnost a dobrou pověst u řady spoluobčanů, kdy jej někteří lidé přestali zdravít na ulici, začali se mu vyhýbat,

vyjadřovat se o něm hanlivě, přičemž v důsledku jednání podezřelého došlo u něj k poruchám spánku, k obavám o svou budoucnost v zaměstnání, podrážděnosti a menší komunikativnosti vůči rodině a dalším osobám, problémům s kontakty se spoluobčany a problémům s trávením volného času.

čímž měl spáchat přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byl poškozený [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Inhed po vyhlášení tohoto rozsudku podal státní zástupce do protokolu odvolání, které bylo podáno v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] a toto odvolání obsáhle odůvodnil. V odvolání uvádí, že přečinu pomluvy se dopustí ten, kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Zejména jej poškodit v zaměstnání, porušit rodinné vztahy a způsobit mu jinou vážnou újmu. Státní zástupce má za to, že z přehrání kamerového záznamu je zřejmé, že k situaci, kterou popisoval obžalovaný, nedošlo. Je zřejmé, že poškozený [REDAKCE] stál u vchodu s rukama v kapsách, není patrné, že by něco pokřikoval, jak uváděl obžalovaný. Svědkyně [REDAKCE] na krátkou dobu zvedla levou ruku, nebylo rovněž prokázáno, že by něco pokřikovala či nějak vyhrožovala. Pokud soud prvního stupně ze záznamu jednání [REDAKCE] vyhodnotil jinak, tak obžalovaný za tak krátkou dobu, co měla [REDAKCE] zvednutou ruku a na vzdálenost, která mezi nimi byla, nemohl rozpoznat, jak a koho vlastně svědkyně zdraví. I kdyby bylo tvrzení obžalovaného o chování [REDAKCE] pravdivé, tak články na Facebooku a následná stížnost byla směřována hlavně vůči [REDAKCE] který se ničeho nedopustil. Na Facebooku sice nebyla zveřejněna žádná jména, nicméně z identifikace byla jasné, o koho jde a diskutující jasně poznali, že se jedná a manžele [REDAKCE]. Skutečnosti, které obžalovaný uváděl v souvislosti s popisem setkání se synem, byly vyvráceny výpovědi svědka [REDAKCE]. Kvalifikovanou skutkovou podstatu přečinu pomluvy naplní ten, kdo spáchá pomluvu prostřednictvím např. veřejně dostupné počítačové sítě, což je samozřejmě i zveřejnění informací na Facebooku. Dále se obsáhle zabývá dopadem článků uveřejněných v médiích. Poukazuje i na výpovědi svědků, z nichž vyplývá, že obžalovaný chová vůči rodině [REDAKCE] zášť a následky, které mělo jednání obžalovaného pro [REDAKCE]. Navrhuje proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i postup řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k těmto závěrům :

V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám, které by mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného [REDAKCE] uplatnit svá práva. Soud prvního stupně provedl všechny potřebné důkazy, které hodnotil způsobem, jenž odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu.

Státní zástupce ve svém odvolání soudu prvního stupně nevytýká, že by dokazování nebylo provedeno v potřebném rozsahu, soudu prvního stupně pouze vytýká nesprávné hodnocení provedených důkazů. K tomu je třeba uvést, že odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a

skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takové nedostatky napadenému rozsudku vytýkat nelze.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozvedl obsah jednotlivých provedených důkazů a rovněž dostatečně rozvedl, jak tyto důkazy hodnotil. Krajský soud v hodnocení důkazů žádné pochybení nezjistil, a proto lze na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Pro úplnost je třeba zdůraznit, že krajský soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně o věrohodnosti výpovědi svědka [REDAKCE]. Soud prvního stupně správně poukazuje na skutečnost, že o přítomnosti tohoto svědka se [REDAKCE] v prvotním oznámení nezmiňuje. Kromě toho svědek [REDAKCE] zcela v rozporu s tvrzením [REDAKCE] vypověděl, že ho svědkyně zdravila zvednutím pravé ruky. I když [REDAKCE] tvrdí, že pokynula levou rukou. Tyto skutečnosti vedly soud prvního stupně k důvodnému závěru, že věrohodnost výpovědi svědka [REDAKCE] je problematická. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplývá, že [REDAKCE] zdravila tak, že měla cigaretu v pravé ruce, v levé držela žvýkačku a řekla mu „ahoj“ se zvednutou levou rukou se dvěma vztyčenými prsty, a to ukazováčkem a prostředníčkem, žvýkačka jí lepí, tak si to vždy přehazuje a neví, v jaké poloze měla prsty, ale určitě na jednom prstu žvýkačku neměla, aby jí neupadla. Pomineme-li poněkud neobvyklý způsob uchopení žvýkačky ukazováčkem a prostředníčkem, soud prvního stupně důvodně poukazuje na skutečnost, že gesto svědkyně, které je patrné i na kamerovém záznamu, je velice diskutabilní. Ze záznamu je patrné, že [REDAKCE] kouří před vchodem do budovy a baví se, náhle něco upoutá pozornost poškozeného, který kývne hlavou směrem k té události, následně se ohlédne svědkyně, odkloní hlavu zpět a poté zdvihne ruku v předloktí prudce vzhůru, hřbetem ruky směrem ven a je viditelný minimálně jeden vztyčený prst a poté gesto ještě opakuje. Důvodně tedy soud prvního stupně uzavřel, že gesto [REDAKCE] je velice podobné tomu, jak vypadá gesto, když se ukazuje vztyčený prostředníček, tedy gesto ne zrovna přátelské, nazývané „[REDAKCE]“ a pokud to přece jenom byl pozdrav mířený na právě projíždějícího svědka [REDAKCE] nelze se divit obžalovanému, jak si gesto svědkyně vzhledem ke vztahům se svědky vyložil. Za této situace jsou i pochybnosti o tom, zda [REDAKCE] pronesl či nepronesl směrem k obžalovanému [REDAKCE] hrubé nadávky a tyto pochybnosti je nutné hodnotit ve prospěch obžalovaného.

Krajský soud poukazuje v návaznosti na hodnocení důkazů soudem prvního stupně na nález Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 2726/14, podle kterého v situaci, kdy byl prvostupňovým soudem v hlavním líčení provedeny všechny důkazy v souladu se zásadami přímosti a bezprostřednosti a následně byly vyhodnoceny samostatně i v souhrnu v odůvodnění zprošťujícího rozsudku může odvolací soud zprošťující rozsudek zrušit jen v případech, kdy jsou přijaté skutkové závěry a na nich založené právní posouzení v nesouladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu.

Správným byl shledán závěr soudu prvního stupně o tom, že by, s ohledem na shora uvedené chování svědků, zejména svědkyně [REDAKCE] obžalovaný jednal s vědomím, že k jednání, které popsal ve svých článcích na veřejně přístupném internetovém serveru Facebook.com, na profilu s názvem „[REDAKCE]-neoficiálně informační“

jako provozovatel těchto internetových stránek a následně dne 11.4.2013 v písemné stížnosti adresované Městskému úřadu v České Lípě, nedošlo a obsah je nepravdivý.

Soud prvního stupně proto nepochybil, když dospěl k závěru, že nebyl prokázán úmysl obžalovaného předpokládaný ustanovením § 184 odst. 1 tr. zákoníku a pro důvodně obžalovaného [REDAKCE] obžaloby podle § 226 písm. b/ tr. řádu zprostil.

Odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. června 2015 č.j. 32 T 228/2013-160 proto bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í** do **d v o u m ě s í c ů** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a/ až l/ tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 10. května 2016

Mgr. Jiří M a l i n o v s k ý v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Petra Plhalová